

Polno življenje

veselje, mir, ljubezen

1. Veselje v sprejemanju / upor in krivica

Napoved Jezusovega rojstva

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. (Lk 1,26-38)

Marijo Jezusova napoved za trenutek zmede. Prestraši se, kaj pomenijo te spremembe v njenih načrtih, zakaj Bog posega v njeno življenje. A z Božjim načrtom nima težav. Očitno je vedno spraševala Njega, kaj naj stori, da bo prav. Ko ji angel pojasni, kakšni so Božji načrti z njo,

se umiri in izroči Bogu. V sprejetju Božjega načrta je njeno veselje in upanje.

Izgon iz raja

Kača pa je bila bolj prekanjena kakor vse živali na polju, ki jih je naredil GOSPOD Bog. Rekla je ženi: »Ali je Bog res rekel, da ne smeta jesti z nobenega drevesa v vrtu?« In žena je rekla kači: »Od sadu drevja v vrtu jeva, ›le z drevesa sredi vrta,‹ je rekel Bog, ›ne jejta sadu, tudi dotikajta se ga ne, sicer bosta umrla!‹« Kača pa je rekla ženi: »Nikakor ne bosta umrla! V resnici Bog ve, da bi se vama tisti dan, ko bi jedla z njega, odprle oči in bi postala kakor Bog, poznala bi dobro in húdo.« Žena je videla, da je drevo dobro za jed, mikavno za oči in vredno poželenja, ker daje spoznanje. Vzela je torej od njegovega sadu in jedla, dala pa je tudi možu, ki je bil z njo, in je jedel. Tedaj so se obema odprle oči in spoznala sta, da sta naga. Sešila sta si predpasnika iz smokvinih listov.

Zaslišala sta glas GOSPODA Boga, ki je ob dnevnem vetriču hodil po vrtu. Človek in njegova žena sta se skrila pred GOSPODOM Bogom sredi drevja v vrtu. GOSPOD Bog je poklical človeka in mu rekel: »Kje si?« Rekel je: »Slišal sem tvoj glas v vrtu, pa sem se zbal, ker sem nag, in se skril.« Pa je rekel: »Kdo ti je povedal, da si nag? Si mar jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?« Človek je rekel: »Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa in sem jedel.« GOSPOD Bog je rekel ženi: »Kaj si to storila?« Žena je odgovorila: »Kača me je zapeljala in sem jedla.« GOSPOD Bog je rekel kači: »Ker si to

storila, bodi prekleta med vso živino in vsemi poljskimi živalmi. Po trebuhu se boš plazila in prah jedla vse dni življenja. Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zarodom in njenim zarodom. On bo prežal na tvojo glavo, ti pa boš prežala na njegovo peto.« Ženi pa je rekel: »Zares, mnogo boš trpela v svoji nosečnosti in v bolečinah boš rojevala otroke. Po možu boš hrepenela, on pa bo gospodoval nad teboj.« In človeku je rekel: »Ker si poslušal glas svoje žene in jedel z drevesa, o katerem sem ti zapovedal in rekel: »Nikar ne jej z njega!« naj bo zaradi tebe prekleta zemlja; s trdom boš jedel od nje vse dni svojega življenja. Trnje in osat ti bo rodila in jedel boš poljsko rastlinje. V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, kajti iz nje si bil vzet. Zares, prah si in v prah se povrneš.«

Človek je imenoval svojo ženo Eva, ker je postala mati vseh živih. GOSPOD Bog je naredil človeku in njegovi ženi suknji iz kože in ju oblekel. Tedaj je GOSPOD Bog rekel: »Glejte, človek je postal kakor eden izmed nas, saj pozna dobro in húdo. Da ne bo zdaj iztegnil roke in vzel še z drevesa življenja ter jedel in živel na veke!« In GOSPOD Bog je odpravil človeka iz edenskega vrta obdelovat zemljo, iz katere je bil vzet. Izgnal je človeka in postavil vzhodno od edenskega vrta kerube in meč, iz katerega je švigal ogenj, da bi stražili pot do drevesa življenja. (1Mz 3,1-24)

Zelo drugačna od Marijine zgodbe je zgodba o Evi. Eva se skušnjavi ne more upreti. Očitno jo ves čas jezijo in bolijo omejitve. Ne more biti vesela, če nima vsega. Na to rano

pritisne kača in že jo ima. Eva prelomi Božji načrt, vanj potegne še Adama in nesreča je tu. Upor Bogu se konča z izgonom iz raja veselja in zadovoljstva.

Poskušaj se najti v liku Marije na eni strani in Eve na drugi. Lahko bi rekli, da Marija seže po trajnem veselju, Eva pa po trenutnem.

- 1. Kako bi razvrstil/a kaj ti prinaša trenutno zadovoljstvo oz. veselje in kaj trajno?**
- 2. Koliko se sprašuješ o tej razliki in katerim signalom slediš, ko se odločaš?**
- 3. Kaj te dostikrat grize in krati tvoje veselje?**
- 4. Kaj so skušnjave, ki te oddaljujejo od veselja, pa jim še vedno podležeš?**

2. Mir in zadovoljstvo / nemir in nesrečna tekmovalnost

Pastirji in angeli

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.« Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno.

Ko je bilo dopolnjenih osem dni in so dete obrezali, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet v telesu. (Lk 2,8-21)

Mir ljudem na zemlji, so peli angeli. V čem je ta mir? V revni štalci se rodi še en otrok. Še ena lačna usta več, še

eden več, ki ni sprejet v družbi? Je to mir? Mir je v človekovem dostojanstvu, ki ga še tako nemogoče okoliščine ne morejo uničiti. Mir je tam, kjer se imajo ljudje radi in so veseli življenja. Mir je tam, kjer vlada ljubezen, kjer je Bog.

Kajn in Abel

Človek je spoznal svojo ženo Evo. Spočela je in rodila Kajna. Rekla je: »Dobila sem moža od GOSPODA.« Nato je rodila njegovega brata Abela. In Abel je pasel drobnico, Kajn pa je obdeloval zemljo. Ko je preteklo nekaj časa, je Kajn daroval GOSPODU daritev od sadov zemlje. Tudi Abel je daroval od prvencev svoje drobnice in njihove tolšče. GOSPOD se je ozrl na Abela in njegovo daritev, na Kajna in njegovo daritev pa se ni ozrl. Zato se je Kajn zelo ujezil in obraz mu je upadel. GOSPOD je rekel Kajnu: »Zakaj se jeziš in zakaj ti je upadel obraz? Ali ga ne boš vzdignil, če delaš dobro? Če pa ne delaš dobro, greh preži nate pri vratih, njegovo poželenje se obrača proti tebi, a ti mu gospoduj!« Tedaj je Kajn rekel svojemu bratu Abelu: »Pojdiva ven!« Ko pa sta bila na polju, se je Kajn vzdignil proti svojemu bratu Abelu in ga ubil. GOSPOD je rekel Kajnu: »Kje je tvoj brat Abel?« Odvrnil je: »Ne vem. Sem mar jaz varuh svojega brata?« In GOSPOD je rekel: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije iz zemlje k meni. Bodi torej preklet z zemlje, ki je odprla svoja usta in iz tvojih rok sprejela kri tvojega brata! Ko boš obdeloval zemljo, naj ti ne daje več svoje moči, blodil in begal boš po svetu.« Kajn je rekel

GOSPODU: »Moja krivda je prevelika, da bi jo mogel nositi. Glej, danes me izganjaš iz dežele in moral se bom skrivati pred tvojim obličjem. Blodil in begal bom po zemlji. Kdor koli me bo našel, me bo ubil.« GOSPOD pa mu je odgovoril: »Ne tako; kdor koli ubije Kajna, bo sedemkrat maščevan.« In GOSPOD je dal Kajnu znamenje, da ga nihče, ki bi ga našel, ne bi ubil. Kajn je odšel izpred GOSPODOVEGA obličja in se naselil v deželi Nod, vzhodno od Edena. (1Mz 4,1-16)

Kajn in Abel sta imela dovolj prostora na zemlji. A tekma se je že začela. Brat ni več brat, ampak le tekmeč, tisti, ki ogroža in nastavlja ogledalo, tisti ki ogroža. V tekmi izgubi brat podobo človeka. Je le še predmet, ki se ga mora znebiti.

Poskušaj se vživeti v vlogo pastircev, Marije in Jožefa ter na drugi strani v vlogo Kajna in Abela. Marija in Jožef izbirata mir, ki jima ga nihče ne more vzeti. Kajn si prilasti mir, ki se spremeni v obupen nemir.

- 1. Kako bi ločil/a trajen in kratkotrajen mir?**
- 2. Po čem se ravnaš, ko iščeš eno ali drugo?**
- 3. Kako najdeš mir v sebi?**
- 4. Kaj ti jemlje mir?**
- 5. Kdaj te drugi ogroža in kaj potem storiš? Kako premaguješ ljubosumje in zavist?**
- 6. Ali v drugem lahko vedno vidiš brata oz. sestro?**

- 7. Kje vidiš temelj miru v naših odnosih in kje temelj resničnega bratstva?**

3. Veselje v darovanju/ umiranje v praznem življenju

Jezusa darujejo v templju

Ko so se dopolnili dnevi njenega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so ga prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj se imenuje svet Gospodu, in da bi žrtvovali, kakor je rečeno v Gospodovi postavi: dve grlici ali dva golobčka.

Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega Mesija. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel: »Gospodar, zdaj odpuščaš svojega služabnika po svoji besedi v miru, kajti moje oči so videle tvojo rešitev, ki si jo pripravil pred obličjem vseh ljudstev: luč v razodetje poganom in slavo Izraela, tvojega ljudstva.«

Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.«

Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélova hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočkala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala, ampak je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je stopila tja in zahvaljujoč se slavila Boga ter o njem pripovedovala vsem, ki so pričakovali odkupitev Jeruzalema. Lk 2,22-38

Načrti, ki jih je sporočil angel, so se začeli uresničevati. Marija daruje Jezusa v templju in se veseli, da lahko pred Gospoda prinese otroka, ki ga je od njega prejela. Nobenega pomisleka ne doživlja v sebi. Gospod ga ji je dal, k njemu ga prinaša. Vse kar ima, je zanjo dar, ki ga daruje naprej.

Podobno živita Simeon in Ana. Življenje sta podarila bližnjemu in Bogu in v tem je njuna sreča. Tudi o trpljenju, ki je z Marijinim življenjem povezano, govori Simeon spokojno, prav tako, kot bi govoril o lepi prihodnosti. Kjer je veselo darovanje, je mir tako v umiranju kot v življenju.

Bog se odloči pokončati hudobno človeštvo

GOSPOD pa je videl, da na zemlji narašča človekova hudobija in da je vse mišljenje in hotenje njegovega srca ves dan le hudobno. GOSPODU je bilo žal, da je naredil človeka na zemlji, in bil je žalosten v svojem srcu. Rekel je torej GOSPOD:

»Izbrisal bom človeka, ki sem ga ustvaril, s površja zemlje, ljudi in živino, laznino in ptice neba, kajti žal mi je, da sem jih naredil.« Noe pa je našel milost v GOSPODOVIH očeh.

Zemlja pa je bila vedno bolj sprijena pred Bogom in polna nasilja. Bog je pogledal na zemljo in glej, bila je pokvarjena; vse meso je spridilo svojo pot na zemlji. Bog je rekel Noetu: »Sklenil sem, da je prišel konec vsega mesa, kajti napolnili so zemljo z nasiljem, zato, glej, jih bom uničil z zemljo vred.«

Priprave na rešitev

»Ti pa si izdelaj ladjo iz cipresovega lesa. Narêdi jo z več prostori in jo od znotraj in od zunaj premaži z zemeljsko smolo ... Glej, zlil bom vode potopa na zemljo, da uničim vse meso pod nebom, v katerem je dih življenja. Vse, kar je na zemlji, bo preminilo. S teboj pa sklepam zavezo. Pojdi torej v ladjo ti in s teboj tvoji sinovi, tvoja žena in žene tvojih sinov! In od vseh živali, od vsega mesa, spravi po dvoje v ladjo, da bodo skupaj s teboj ostale pri življenju! Naj bodo samci in samice! Od ptic po njihovih vrstah, od živine po njenih vrstah in od vse laznine na zemlji po njenih vrstah, od vsake vrste naj po dve živali prideta k tebi, da bodo ostale pri življenju. Ti pa si vzemi vsakršnega živeža, kar boš potreboval za hrano, in ga spravi pri sebi, da se boste mogli hraniti ti in oni.« Noe je to storil; prav tako, kakor mu je Bog zapovedal, tako je storil. 1Mz 6,5-22

Zgodba o Noetu prinaša opazovalcu kup neprijetnih občutkov. Nasilje, izprijenost, pokvarjenost, uničenje. A tudi v tem nemiru se najde nekdo, ki išče mir na drugem

koncu. Noe je videti kot z drugega sveta. Ni ujet v pokvarjenost človeštva. Prostor je za tišino in mir, za prihodnost polno upanja.

Poskušaj se vživeti v Marijo in Jožefa ter Noeta na drugi strani. Marija v ljubezni prinaša vse, kar je in kar ima pred Gospoda, ljudje v Noetovem času pa iščejo užitek in skušajo potešiti svojo praznino.

- 1. Kako zaznavaš, kdaj živiš polnost ljubezni in kdaj polniš praznino z različnimi stvarmi?**
- 2. Kako razlikuješ med tem, kar te uničuje in tem, kar te izpolni?**
- 3. Kdaj čutiš nasilje v sebi in mikavnost tega sveta?**
- 4. Kako najti veselje, mir v ljubezni, ki ga najde Noe, kljub izločenosti iz družbe?**

